

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 191. szám

2008. november

Akkor jön el

Ha fájni kezd majd, aki vagy,
és aki nem vagy, bár lehetnél,
majd ha bevallod végre, hogy
sosem voltál igaz keresztyén,
ha fájni fog, hogy annyian
vannak, kiket megejt a tévhit,
és ajkadról értük száll ima,
akkor jön el az ébredés itt.
Majd hogyha bűnné lesz a bűn,
s a Golgotához sírva érsz el
letenni ott mind keserűn,
nem alkudva testtel és vérrel,
majd ha hálát adsz JÉZUSÉRT,
s döntésed is végleg megérik,
mert megtisztított az a Vér,
akkor jön el az ébredés itt.
Majd hogyha jobban érdekel
kik ők, akik vetnek, aratnak,
s közéjük állsz, és nem leszel
többé olyan fontos magadnak,
mert látod már a tájat itt,
amely aratásra fehérlik,
s munkára lelkesít a hit,
akkor jön el az ébredés itt.

(Füle Lajos)

Kiskőrösi Ifjúsági Kon- ferencia 2008

Mint rendesen, idén is ellátogattunk a 3 napos Kiskőrösi Ifjúsági Konferenciára. Nagyon jól indult a dolog, hiszen a pesterzsébeti fiatalok 18 fővel képviseltették magukat és nagyrészt

együtt töltöttük az időt. Mindig hálás vagyok Istennek, amikor hasonló összetartást tapasztalok formálódó közösségünkben.

A hétfvégén a békésiek szolgáltak dicsőítéssel, aminek köszönhetően különösen sokat énekel-tünk. Bár nekem hiányzott, hogy pár új éneket is megtanulhassak, valamint a refrén hossza-dalmas ismételtetése néhány alkalommal meghaladta ifjúságunk türelmi határát, alapvetően jó volt ilyen sokat Istent dicsérni.

Három alkalommal hallhatunk prédikációt, Isten Barkóci Sándoron keresztül szólt hozzánk. És szólt hozzánk! Mindannyian végigültük valamennyi beszédét, amelyek hosszúra nyúltak ugyan, de ezt nem vettük észre, mert a padhoz szegezett mondanivalójával és folyamatosan ébren tartotta érdeklődésünk.

Mivel Pesterzsébeten szervezünk idén is előszilvesztert (<http://ebi.baptist.hu>) és nem ez az első ilyen alkalom, sejtjük, hogy a kiskőrösi fiatalok és az egész gyülekezet milyen sokat készültek erre a konferenciára, amit külön köszönünk!

Mivel minden évben ellátogatunk erre a hétfvégre Kiskőrösre, bizonyos dolgok már magától értetődőek számunkra. Például hogy nem kérünk ebédet a szervezőktől, mert az általunk választott étteremben valamennyien egy asztalnál tudunk beszélgetni. Valamint vasárnap hazafelé minden évben meglátogatjuk a gyülekezetünkben származó, szeretetházban lakó nénit, aki egyébként mindig számít ránk és kedveskedik nekünk valamivel. Természetesen mi is mindig viszünk ajándékot, amelyet azonban az ő saját kézzel elkészített munkájával nem hasonlíthatunk össze.

Hazafelé, és azóta is sokat beszélgettünk a hétfvégéről, az ott hallottakról, és többek véleménye az, hogy ez volt életünk legjobb

konferenciája. Különösen hálás vagyok Istennek azért, hogy ezt olyanok mondták, akik még keresik Őt. Remélem, hogy ezzel elindultak azon az úton, ami majd elvezeti őket Hozzá, ezért imádkozom. Megvettem a hanganyagot, néhányan már jelezték, hogy szívesen meghallgatnák újra, illetve azt remélem, hogy az itthon maradottaknak is át tudunk ezzel valamit adni abból, hogy miről maradtak le.

Máté Daniella

Nem felejttem el!

Mama mostanában mindig alszik. Régen hajnalban kelt, különösen nyáron. Azt mondta, hogy véletlenül se mulasztaná el a napfelkeltét. Szereti a rigókat is, mindig szór ki nekik almadarabkákat, répahéj-kaparékot. De most csak aluszik egyre. „Mama fáradt és öreg. Sajnos beteg is” – mondták anyáék Palikának. Pali azért többször felágaskodik játék közben, hogy belessen Mama ablakán. Lehet látni Mamát, ha a két tenyerével árnyékot csinál, rátapasztja az üvegre, és úgy benéz. Látja Mamát az ágyban, hogy alszik. Aztán játszik a ház előtt tovább, mert anyáék megmondták, hogy nem zavarhatja Mamát.

Egyszer Mama nem aludt, amikor belesett hozzá. Pali egy kicsit meg is ijedt, mert már megszokta, hogy Mama szeme le van csukva. Most meg nyitva van, és odanéz Palira. Sőt, a kezét is fölemeli és integet hívogatóan. Pali beszalad hozzá a lenti üvegverandán át. Látja, hogy Mama örül, mert mosolyog, és ujjával mutatja a könyves szekrényt. Nagyon halkán szól is:

- Óvatosan húzd ki az üveget, kisonokám. (Mama mindig így mondja: onokám.) Vedd ki a madaras könyvet. Neked adom. Vigyázz rá. Pali úgy megy a szekrényhez, kinyújtott nyakkal, előrefeszített fejjel, mint aki a szentélybe készül. Az a madaras könyv a kedvenc nézni-valója, persze addig nézegették, amíg Mama nem lett fáradt, öreg és beteg. Csupa gyönyörű színes kép van a madaras könyvben. És Mama ismeri mindet. Még azt is megmutatta, néme-lyik hogyan füttyöl, mert úgy tudott füttyülni azelőtt, mint egy madár, meg mint a nagyfiúk.

Pali hiába próbálta, neki mindig elszökött a levegő a fogai közül. Mama nevetett, de biztatta: „Gyakorold sokat, és majd sikerül!”

Most kézbe veszi a hatalmas könyvet, amelyben sok-sok madár színes rajza áll. Olyan nehéz, majd' elejti, de mégis indul ki a szobából, olyan sebesen, mint a golyó, meg mint aki fél, hogy a kincsét elveszít tőle. De Mama int és utána szól:

- Szeretnék kérni tőled valamit. Azt a kicsi leandert, amit a tavasszal együtt ültettünk, tedd ide az ablakba. Hadd lássam, ahogy virágzik.

Pali szaporán bólogat.

- Nem felejttem el! – kiáltja, és már fordul is ki az ajtón.

- Anya! Anya! Nézd mit kaptam Mamától! – kiabálja, és rohan fölfelé a lépcsőn.

Anya meghatódva és kedvesen nézi a nagy madaras könyvet.

- Hát neked adta Mama – mondja végül.

Pali aztán folytatja a játékot estig. Másnap meg, amint reggelizik, újra kezdi. Dél körül eszébe jut Mama, be kellene kukucskálni hozzá. Már ágaskodik is az ablakhoz, amikor eszébe jut Mama kérése, hogy tegye a kis bimbós leandert az ablakba! – Hogy is felejtette el! Mama nekiadta a nagy madaras könyvet, ő meg nem teljesíti a kérését! Szegény Mama, nem tud felkelni, és csak egy kis zöldet szeretne látni! Na majd ő gondoskodik arról, hogy Mamának szép zöld legyen az ablakában!

Anya csak a nagy csiszorgást-nyikorgást és Pali fia nyögését hallja a fenti lakásban. Kilép a kis teraszra és lenéz a járdára. Addigra Mama ablaka alatt ott áll a kétméteres, nagy dézsás leander! Teljesen betölti az egész üvegtáblát! Mögötte a járdán széles, sötét földcsík. Mellette meg ott liheg a kis Pali, húsz kilós természetével, maszatosan és izzadtan. De a szeme csillog az elégedettségtől. Hálás ő Mamának a madaras könyvéért, csak-hát elfelejtette amit Mama kért.

Mama mosolyog az ágyban. A leander lombjától homályos lett a szobája, mégis szebb fény járja be a napnál is: egy kisunoka hálás szeretetének sugara.

(Részlet az Elpisz c. kötetből)

A mennyei vonat

Az egyházat ma sokan egy olyan mennybenő vonatnak képzelik, ahol csak a „masinistának” van dolga, az utasoknak semmi. Amire ők felszálltak, helyet foglaltak és kényelmesen eltöltik az időt. A „vonat” halad, nekik pedig közben semmi dolguk nincs. Legfeljebb kritizálják, pl. miért ilyen a „kupé”, az élettér, a világ. Vannak, akik olvasgatnak, beszélgetnek, mások a „büfékocsiban” esznek, vagy isznak. Többen alusznak, talán ezek vannak a legtöbben, a „vonat” pedig megy. Hogy merre mennek, az őket nem érdekli. Vettek egy jegyet a végállomásig, ott a „masiniszta”, a lelkész, az ő dolga, hogy célba érjenek, ők csak utasok.

Sokan gondolkodnak így az egyházzal. Megvettük a „menetjegyet”, azaz befizettük az egyházadót (missziót), a többi nem ránk tartozik. Ez egy hamis egyházkép az emberekben. Ma teljesen idegen az a gondolat, hogy ezt az egyházvonatot az Úr vezeti, nekünk viszont figyelni kell az útra, és amit Isten előír – akár a vonaton is –, azt meg kell tennünk. Közben teljesen Isten viszi az egész egyházat a mennybe. Nekem mégis figyelnem kell, mit tegyek útközben, kinek mit jelezzek, akár az ablakból a vonaton kívülieknek is, akár egymásnak. Mit mondjak, hogyan éljek, azt mind előírta az Úr és azt nekem meg kell tennem. Annak ellenére, hogy

nem a lelkész vezeti a vonatot.
(-net-)

Melyiket higgye Isten?

Egy családfő hálát adott a reggelinél, hogy Isten oly gazdagon ellátja övéit. Mindjárt ima után azonban rossz szokása szerint elkezdett zúgolódni, hogy milyen silány és mily kevés a reggeli. Kislánya félbeszakította:

- Apukám, hiszed-e, hogy Isten hallotta, amit az imént imában mondtál?
- Persze, hogy hiszem. – válaszolt az apa.
- És azt is halotta Isten, amit a reggeliről mondtál?
- Természetesen – felelte csodálkozva.
- Akkor apukám, mondd, melyiket higgye Isten? – kérdezte a kislány. (Aszódi Mécses)

Az ember értéke

Micsoda a halandó – mondom -, hogy törődsz vele? Zsolt. 8:5.

Meghalt egy gazdag ember, és a temetésén ezt a kérdést tették fel: „Mennyit hagyott maga után?” Ezt válaszolták: „Mindent hátrahagyott.”

Gyakran így mutatják be nekem az embereket: „Ez János, aki itt és itt dolgozik...”, mintha az ember értékét a munkája határozná meg. Megfigyeltem, hogy rendszerint csak a jómódú és „sikeresnek” tartott embereket mutatják be ilyen módon. Isten azonban nem sikereink szerint ítél minket. Mindenkit egyformán szeret, mert értékünk nem attól függ, hogy mit csinálunk, vagy mivel rendelkezünk, milyen ruhát hordunk, milyen házban lakunk, vagy hogy épenséggel milyen autónk van. Értékünk abból a tényből fakad, hogy Isten teremtett minket, és Krisztus meghalt értünk. Ezért akár vannak kincseink, akár nincsenek, változatlanul értékesek vagyunk Istennek. Isten mindent nekünk adott – Fiát, az Úr Jézus Krisztust –, mert akkor is nagyra értékelt minket, amikor mi semmibe vettük Őt. Mivel Isten ilyen nagyra értékelt minket, nem kell-e Őt mindenben az első helyre tennünk – családi életünkben, foglalkozásunkban és lelki életünkben?

Van egy ének ezzel a szöveggel: „Tedd Jézus Krisztust az első helyre életedben; engedd, hogy minden felmerülő problémádat Ő vegye kezébe... eddig hiába törekedtél bármire; most már nem is értékeled, amit megszerezted. Tedd Jézus Krisztust az első helyre életedben, és add Neki magad.”

Egy-egy tárgy tényleges értéke az, amire a tulajdonos vagy a vásárló becsüli. Isten azzal mutatta be életedet, hogy elküldte Fiát Üdvözítőül.

(Billy Graham:
Szemeimet a hegyekre emelem)

A hazugság - bűn!

Odakint már sötét este lett, mire Péter elkészítette iskolai feladatait. Hátradőlt székében, és meg volt elégedve önmagával. Ahogy elgondolkodva ült iskolai feladatai felett, eszébe jutott a vasárnapi Ige, amit délelőtt a Jelenéseket idézve a hazugsággal kapcsolatban hallott. Az Ige így hangzott: „... a hazugoknak része a tűzzel és kénkövel telt égő tóban lesz.”

- A hazugoknak! - súgta maga elé. Úgy érezte, hogy erről édesapjával beszélnie kell. Bement a nagyszobába.

Apja a nagy karosszékben ült. Kényelembe helyezte magát, és kezében a mindennapos áhítatos könyv volt. Péter bátorságot véve magának, feltette a kérdést édesapjának.

- Apu, te még sohasem hazudtál?

Apját váratlanul érte a kérdés. Vajon miért kérdezi ezt tőle most a fia? De felelnie kell, mert a kérdés igen fontos kérdést vetett fel. Már tudta, hogy a kérdés lelki vonatkozása, amelyet nem hagyhat felelet nélkül.

- Amióta Isten kegyelméből hívő emberré lettem, kerülöm a hazugságot. Kerülöm! - ismételte nyomatékosan.

- De apu - folytatta Péter -, te mindent megéretesz, ami a Bibliában van. Ezért kérdezem ezt tőled.

- Nem, édes fiam, ezt aligha mondhatja el valaki magáról, hogy mindent megért a Bibliából. De azt, ami nekem szükséges, azt jól megértem.

- Tehát - folytatta tovább Péter-, azt mégiscsak tudod, hogy aki hazudik, a Mennybe vagy a Pokolba jut?

- Igen. - felelte az apja - A hazugok az Írás szerint nem örökölhetik az Isten országát.

Péter még ennek ellenére sem tágított. Mivel nem találta kielégítőnek apja válaszát, némi gondolkodás után újból feltette a kérdést apja felé.

- Apu, te még sohasem hazudtál?

Apját ismét váratlanul érte a kérdés. Letette a kezéből a könyvet, úgy látszott, mintha kicsit zavarban lenne, majd így szólt:

- Természetesen én is vétkeztem, és meg is kellene bűnhődnöm emiatt. De mivel életemet átadtam az Úr Jézusnak, azóta hiszem, hogy a kereszten valamennyi bűnömet magára vette.

Bűneimért és a büntetésért Ő viselte a kereszten.

- Édesapa, és ezt te mindig így hitted?

- Nem, fiam. Egyszer mindenkinek döntenie kell. Neked is. És én hiszem, hogy Isten neked is megmutatja a helyes utat, az egyenes hívő életet. Eszembe jutott a zsoldtáros, aki ezt vallotta: „Elveszted, akik hazugságot szólnak.” A hazugság tehát bűn. S ezt a bünt Isten halállal bünteti.

Péter komoly arccal hallgatta édesapját. Látszott rajta, hogy a hallottak nagy hatással voltak rá.

- Akkor én többet nem hazudok. Én nem akarok a kénköves tüzes tóba jutni. Én rábízom magamat Jézus Krisztusra.

Apja örömmel hallgatta Péter vallomását. Magához ölelte Pétert, és megsimogatta annak arcát.

- Örülök Péter, hogy megértetted Isten Igéjét. Megértetted, hogy az „igaz” Jézust kell az életben követni. Hogy beszélgetésünknek kicsit humoros befejezést adjak, elmondok neked egy történetet, ami a hazugsággal kapcsolatos:

Egy kövér ember utazott, és a vasúti kocsi-
ban az ablaknál a legjobb helyet foglalta el. Nemsokára egy fiatalember jelent meg, és szeretett volna helyet foglalni a szemközti ülésen. De ott egy táská volt.

- Le van foglalva? - kérdezte udvariasan a fiatalember.

- Le! - felelte kurtán a kövér utas. - A barátomé, aki leszállt, hogy újságot vegyen magának.

A fiatalember mégis belép a fülkébe, és kissé félretolva a táskát, leült mellé azzal, ha az illető visszajön, feláll. Kisvártatva a fiatalember felállt, és kinézett az ablakon. Majd ijedten megszólalt:

- Jaj, csak le ne késsen a barátja. A forgalmista már készül a vonatot indítani.

A kövér utas láthatóan izgatott lett, de nem felelt. A vonat már mozgott, mikor a fiatalember újból megszólalt:

- A barátja ezek után már nem tud felszállni.

Szavait mély hallgatás követte. A vonat már kiért a várócsarnokból, amikor a fiatalember ismét megszólalt, de már izgatottan:

- De a csomagját csak nem hagyja itt a barátja? És azzal zsupsz, kidobta a táskát az ablakon, megjegyezve:

- Legalább hadd találja meg a táskáját, ha már

lekéste a vonatot.

A kövér utas ingerülten felugrott, dühösen támadt a fiatalemberre:

- Hogy merészelte kidobni az ablakon az én táskámat?

A fiatalember kérdően nézett a kiabáló emberre.

- Az ön táskáját? Hiszen azt mondta, a barátjéé. Talán ön hazudott?

Így fizetett rá ez az ember - a kényelmet kereső utas - a hazugságra. Eddig a történet, fi-am. Mi a tanulság belőle? Az, hogy mondjuk mindig az igazat, mert a hazugság egyben meg is szégyenít. Az Isten parancsolata szerint pedig a kárhozatba dönt.

Péter megölelte apját.

- Köszönöm édesapám! Ezután óvakodok a hazugság bűnétől.

Már kilencet ütött az óra, amikor a család nyugovóra tért. Péternek szép álma lehetett, mert mosolygott. Kint a csillagos égen mintha fényesebben ragyogtak volna a csillagok.

(-net-)

Bálványmúzeum

Egy gyülekezet kihirdette, hogy bálványokból kiállítást rendez, amit mindenki ingyen megnézhet.

Sok ember fogadta el a meghívását el és ment el azért, hogy kíváncsiságát kielégítve a kiállított bálványokat megnézzék.

A kiállításon a következő kép fogadta Őket: Egy nagy asztal volt egy hatalmas terem közepén. Rajta a következő tárgyak sorakoztak: pénztárca, borospohár, söröskorsó, pálinkásüveg, tajtékpipa, ezüstszipka, cigarettatárca, arany fülbevaló, briliánsgyűrű, női kalap, tv, számítógép,....

Mikor egyesek érdeklődtek, hogy hol vannak hát a bálványok, ezt a választ kapták: "Hiszen az egész asztal tele van velük"

Neked mi a bálványod?
Mi az, ami az életedben az első helyen van?
Mi az, ami miatt nincs időd Istenre?

(-net-)

A Föld forgása gyorsul az ősszel lehulló lombtól!

Ősszel elszíneződnek a levelek, majd lehullanak a földre. A müncheni műszaki egyetem kartográfiai és geodéziai hivatalának kutatói azonban erről anélkül is értesülnek, hogy ki néznének az ablakon - tudósít a Die Welt című német lap.

Van ugyanis egy tíztonnás gyűrű alakú lézerük, amelynek segítségével precízen tudják mérni a Föld rotációját. És amikor a falevelek ősszel lehullanak a talajra, ez megváltoztatja a Föld forgásának sebességét. Télen gyorsabban forog.

A magyarázat az impulzusmomentum megmaradás törvényében keresendő. Amikor egy forgó test esetében a tömeg a forgás tengelyéhez közelebb kerül, a forgás sebességének meg kell nőnie, hogy állandó maradjon a forgás impulzusa. Ez kissé bonyolultan hangzik, de jól szemléltethető egy műkorcsolyás piruettjével. Amikor az saját tengelye körül forog a jégen, és karjait egyszer csak a testéhez - tehát forgási tengelyéhez - szorítja, a forgás felgyorsul. Ugyanígy viselkedik a Föld. És bár a déli féltekén a fák akkor rügyeznek ki, amikor északi testvéreik megválnak lombjuktól, az északi féltekén sokkal több a szárazföld, és így az erdőterület is. Télen tehát összességében több tömeg van a talajon, ezért ekkor egy kevéssel gyorsabban forog a Föld. A hatás aprócska bár, de a müncheni egyetem pontos gyűrűlézerével mérhető. Az ottani kutatók megállapítása szerint télen a napok nagyjából egy ezredmásodperccel rövidebbek, mint nyáron.

Természetesen a hulló levelek mellett számos más jelenség is hat a Föld forgására. A Hold időszakosan maga felé vonzza a Földet, és ez hat az ár-apály folyamatra. Az óceánok ide-oda mozgása a földgolyó forgásának időszakos sebességváltozásaiban mutatkozik. Ezenkívül a tenger- és magmaáramlatoknak is szerepe van a jelenségben. Végül egyedi események, mint egy kontinentális lemez letörése is mérhető hatást gyakorolnak a Föld forgására - áll az MTI összefoglalójában.

(-net-)

Szolgálat

Van egy szolgálát, melyhez nyelv se kell,
Se nagy erő, se kéz, se láb,
És mégis ez jut legtovább.
Ez a szolgálát hangtalan,
Nem gyors, sőt mozdulatlan.
Titokzatos: az nem is tudja tán,
Kiért hűn szolgálász nap-nap után,
Nem is sejti, mi hozza azt,
Hogy bújára talál vigaszt.
Csak azt érzi, hogy megjavul,
Élte lassan átalakul.
Gyönyörúséges iga ez,
Amely boldogságot szerez.
Így szolgálni könnyen lehet,
Nem kell hozzá csak szeretet.
Nem kell nap. Néhány perc csupán,
Jézus nevével ajakán.
Nem tett, csak hit, lélek-erő,
Akarat, égbe emelő...
Aki végzi annak kiváltság,
És mindnyájunké, mert IMÁDSÁG.

(ismeretlen szerző)

Gyermekem!

Mert az én nemzetségem vagy; Ap.Csel. 17:28. Mielőtt megformáltalak az anyaméhben, már ismertelek; Jerem. 1:5. Nem véletlen az életed, le van írva a könyvemben; Zsolt. 139:16. Én határoztam el pontosan a születésed idejét, és azt is, hogy hol fogsz élni; Ap.Csel. 17:26. Csodálatosnak alkottalak meg; Zsolt. 139:14. Én formáltalak anyád méhében; Zsolt. 139:13. Én hoztalak a világra születésed napján; Zsolt. 71:6. Nem vagyok tartózkodó, sem haragos, hanem teljes szeretettel tekintek rád; 1János 4:16. Vágyom arra, hogy szeretetemmel elhalmozalak; 1.János 3:1. Csupán azért, mert a gyermekem vagy és én Apád vagyok; 1János 3:1. Többet adok neked, mint valaha földi apádtól kaphatnál; Máté 7:11. Mert én vagyok a tökéletes Apa; Máté 5:48. Minden jó ajándék számodra, amelyet elfogadsz, az én kezemből ered; Jakab 1:17. Mert mindenben gondoskodom rólad és ellátlak mind azzal, amire szükséged van; Máté 6:31-33.

A jövődre vonatkozó terveim mindig reménnyel vannak telve; Jeremiás 29:11. Mert örök szeretettel szeretlek téged; Jeremiás 31:3. Annyiszor gondolok rád, mint ahány homokszem van a tengerparton; Zsoltárok 139:17-18. És én örvendek neked hangosan énekelve; Szófóniás 3:17. Sosem unok bele abba, hogy jót tegyek veled; Jeremiás 32:40. Mert az én kincsem vagy; 2.Mózes 19:5. Teljes szívemmel és lelkemmel vágyok arra hogy örök életet adjak neked; Jeremiás 32:41. És én hatalmas és csodálatos dolgokat akarok mutatni neked; Jeremiás 33:3. Megtalálsz, ha teljes szíveddel keresel engem; 5.Mózes 4:29. Gyönyörködj bennem és megadom szíved kérését; Zsoltárok 37:4. Mert én adtam neked azokat a kívánságokat; Filippi 2:13. Mindent megteszek érted, sokkal bensőségesebben, mint ahogy azt elképezeled; Efézus 3:20. Mert én vagyok a leghűségesebb bátorítód; 2Thess. 2:16-17. Az Atya vagyok, aki minden nyomorúságodban megvigasztal; 2.Kor. 1:3-4.

Amikor a szíved megtört, akkor vagyok közel hozzád; Zsoltárok 34:19. Mint ahogy a pásztor karjára gyűjti a bárányát, a szívemhez közel úgy hordoztalak téged; Ésaiás 40:11. Egy nap minden könnyet letörlök a szemeidről; Jelené-

sek 21:3-4. És megszabadítlak az összes földi fájdalmaidtól; Jelenések 21:3-4. Atyád vagyok, és fiamként szeretlek, mint ahogyan Jézust szeretem; János 17:23. Mert Jézusban láthatod, hogy mennyire szeretlek; János 17:26. Ő azért jött hogy bebizonyítsa, hogy én veled vagyok és nem ellened; Róma 8:31. És hogy elmondja, hogy nem tulajdonítom neked vétkeidet; 2.Kor. 5:18-19. Jézus azért halt meg, hogy egymással megbékéltessünk; 2.Kor. 5:18-19. Az Ő halála volt a szeretetemnek legmélyebb kifejezése; 1.János 4:10. Feladtam mindent amit szerettem, azért hogy megnyerjem a te szeretetedet; Róma 8:32. Ha befogadod fiamat, Jézust, úgy engem fogadsz be; 1.János 2:23. Soha, semmi nem választhat el téged az én szeretetemtől; Róma 8:38-39. Gyere haza, ünnepséget rendezek a tiszteletedre, olyant amit még a mennyország se látott; Lukács 15:7. Én mindig Atya voltam, és mindig Atya leszek; Efézus 3:14-15. Az én kérdésem ez: Leszel-e te a gyermekem? János 1:12-13. Várok rád; Lukács 15:11-3.

Szeretettel, Édesatyád, a Mindenható Isten

Csak magokat

Azt mesélik, egy asszony azt álmodta, hogy a piacon betért egy teljesen új üzletbe és legnagyobb meglepetésére Istent találta a pult mögött.

- Mit árulsz itt? – kérdezte.
- Mindent, amit a szíved kíván – válaszolta Isten.

Alig mervén hinni a saját fülének, az asszony elhatározta, hogy a lehető legjobb dolgokat fogja kérni, amit emberi lény csak kívánhat.

- Lelki békét, szeretetet és boldogságot, bölcsességet és félelemtől való szabadságot akarok – mondta, majd kis idő múlva még hozzátette – nem csak magamnak, hanem minden embernek a földön.

Isten mosolygott.

- Kedvesem, azt hiszem félreértettél – mondta. – Mi nem gyümölcsöt árulunk itt. Csak magokat.”

(-net-)

GYEREKEKNEK

A hálás madár

- Lelövöm a Mátyást! – jelentette ki a vadász egyik kora reggel. A Mátyás, vagyis a szajkó olykor-olykor állítólag ellopta a házi állatok tojásait. A vadász ugyanis rá gyanakodott. A tojást persze ellophatta a nyest, amelyik éjjelente a padláson szokott hancúrozni. Néha még az erdei sikló is eszik tojást, ha rábukkan, de lehetett a menyétke is. A vadász azonban csak a Mátyásra haragudott. Vállára akasztotta az íját, vesszőket tett a tegzébe és elindult az erdő felé. A bokrok sűrűjébe bújtt és leste, mikor röppen fel a Mátyás, hogy átszálljon a kistréten.

Még el sem párolgott a könnyű hajnali köd, az állatok lassan kezdtek visszahúzódni a sűrűbe az éjszakai legelés vagy vadászat után. Észre is vették a vadászt és megijedtek: ilyen szép nyári napon mire vadászik? Lapultak és figyeltek, vajon merre fogja irányítani a nyílvesztőt? Amikor a szajkó kirepült a sűrű lomb közül, a vadász megfeszítette az íját, de a madár váratlanul egy gyors kanyarral visszaszállt a fa koronájába. Az állatok ebből megértették, hogy a vadász a Mátyásra akar lőni. – Már ezt ők nem fogják hagyni! Közelebb és közelebb lopkodtak a vadászhoz. A róka a jobb oldala felé, a borz a bal oldalához közel. Az őzbak a vadász háta mögé került. A fácán és a fogoly a borz mellett figyelt.

Ekkor meghallották a Mátyás rekedt kiáltását és gyors szárnycsapásait. Látták, ahogy a vadász ismét céloz. A szajkó épp a kistrét fölé ért. Ekkor a róka elvakkantotta magát, a fácán nagyot rikkantott, az őz pedig két hatalmas szökelléssel a vadász mögött termett és lendületből úgy fellökte, hogy a lábai csak úgy kalimpáltak a levegőben! A nagy zajra megriadt a szajkó, rikácsolni kezdett, aztán, mikor egy kissé lehiggadt, megértette, hogy az erdő állatai megmentették az életét.

Ettől a naptól fogva ő is éberem örködik a többi állat felett. Gyakran láthatod az erdő szélén. Erős, nagy fejét, szép barna tollát, a szárnyakon a kék-fehér pettyeket. A hangját is gyakran hallani. Ha valami gyanúsat észlel, vagy vadász közelít vagy elvadult macska garázdálkodik, azonnal felhangzik a kiáltása:

- Vigyááázzz!! Vigyááázzz! Itt a Mátyáááás!!!

Az állatok pedig azonnal megértik, hogy veszély közeledik.

Így lett a Mátyás-madárból az erdő őre. Mindörök-re hálás az erdő lakóinak azért, mert megmentették az életét.

(Szibériai mese K. Zs. gyűjtése)

FAKANÁL

Szilvalekváros tepertős pogácsa

Hozzávalók: 50 dkg liszt, 25 dkg szilvalekvár, 40 dkg tepertő, 3 tojás sárgája, 1 dl tejföl, 3 dkg élesztő, kevés só.

Elkészítése: A tepertőt a lisztben összemorzsoljuk, kevés sóval 2 tojás sárgájával, a tejföllel és a kevés cukros tejben felfuttatott élesztővel összegyúrjuk. Fél óráig meleg helyen pihentetjük, majd fél cm vastagságúra nyújtjuk. Téglalap alakú darabokra felvágjuk, mindegyik közepébe szilvalekvárt teszünk és kettéhajtjuk. A szélét késsel óvatosan bevagdadjuk, tojássárgával bekenjük a tetejét, és előmelegített sütőben szép pirosra sütjük.

Ez se nem sós, se nem kimondottan édes sütemény, egy igazi szatmári különlegesség. Akár reggelire teával is kiváló. Aki mégis idegenkedik tőle, tegyen több sót bele és süssön hagyományos pogácsát lekvár nélkül.

Ropogós vadkacsa

Hozzávalók: 1 darab vadkacsa; 10 darab zsályalevél; 3-4 rozsmaringág; 4 kakukkfűág; 4 tárkonyágacska; 2 szem borókabogyó; 2 tojásfehérje; 4 gerzed fokhagyma; 1 darab citrom; 1,5-2 kg durva só
Elkészítése: Készítsük elő a fűszeres sót: aprítsuk fel a fűszernövényeket. Törjük össze a borókat, majd minden fűszert keverjünk a sóhoz az enyhén felhabosított tojásfehérjével együtt. A só egy részét tegyük sütőpapírral bélelt és megolajozott sütőlapra. A fokhagymagerezdeket és a vékonyra szeletelt citromot tegyük az előkészített kacsáshasába. Fekessük a kacsát a sóágyra, és borítsuk be a maradék sóval. 180 C-fokos sütőben, a kacsá méretétől függően kb. 75 percig süssük. Hagyjuk hűlni 15 percig, aztán szedjük le róla a sópáncélt, és tálaljuk sült krumplival.

Vidám esetek

Két férfi dolgozik a parkban. Az egyik gödröt ás, a másik betemeti. Egy járókelő figyel egy darabig, majd nem állja meg szó nélkül:

- Ne haragudjanak, már jó ideje figyelem magukat. Miért ássák azt a gödröt, ha úgyis megint betemetik?

- Eredetileg hárman vagyunk a brigádban. Pali ássa a gödröt, Ede ülteti a fát, és én töltöm fel a fa körül a földet.

Csak Ede ma nem jött, mert beteg lett.

Az építkezésen téblábol egy srác, feltűnően nem dolgozik. Kiszúrja az építész vezető, odamegy hozzá és elkezd vele ordítani:

- Mennyit keres maga?

Mire a srác megszeppenve:

- 150 \$-t hetente.

- Tessék, itt van 400, aztán kotródjon innen!

A többi munkás csodálkozva nézi a főnököt, majd az egyik megkérdezi:

- Hé főnök, mi baja volt a pizzafutárunkkal?

Egy kisfiú sírva menekült anyja ölébe az ugató kutya elől.

- Ne félj, hiszen már elszaladt, nem ugat a kutya – csitítgatta az anyja.

- Igen ám, de még maradt benne ugatás! – felelt a szepegő gyermek.

Alkalmaink

Istentisztelet: minden vasárnap 10 és 17 órakor

Bibliaóra: minden csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör: minden vasárnap 9 órától 10 óráig

Ifjúsági bibliára: minden kedd 18,00 órától és vasárnap 9 órától 10 óráig

Ifjúsági énekóra: minden vasárnap 16,00 órától 17 óráig

Felnőtt kiscsoportos biblia tanulmányozás /MKBK/: minden vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: minden csütörtök 19,30 és vasárnap 18,30 órától

Úrvacsora: Minden hónap első vasárnapján a 10 órakor kezdődő Istentisztelet második felében

Közös imaóra: Ünnepi Istentiszteletek előtt 9 órától 10 óráig (Karácsony, Húsvét, Pünkösöd, Hálaadónap)

Sakk szakkör Minden hónap első vasárnapját követő hétfő 17 órától

Előljárásági megbeszélés: Minden hónap első vasárnapját követő szerdán 18 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: **Dr. Almási Mihály**
Pesterzsébet, Ferenc u.3.
Telefon: 283-14-13

Gyülekezetvezető: **Laczkovszki János**
Telefon: 285-25-97

Gondnok: **Császár Sándor**
Telefon: 284-21-81

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: **dr. Almási Mihály**

Szerkesztő: Máté Dániel, Máté Daniella, Máté

Lukács

Technikai szerkesztő: Lesták Károly

Email: mate.dani@freemail.hu és lestakk@ps.hu